

ACTIVITAT: EXPEDICIÓ ISLÀNDIA 2005

Data: 8-8-2005 a 1-9-2005

Participants del CAU: Roger Seco

Gerard Talavera

Descripció, observacions, comentaris:

Durant 23 dies van recórrer en bicicleta gran part de la gran varietat d'espais naturals que es poden trobar a l'illa, assolint així la xifra de 1167 km.

Per altra banda van poder escalar el cim més alt del país, el Hvannadalshnúkur (2110 m segons les darreres estimacions) situat a l'extrem sur del Vatnajökull, la glacera més gran d'Europa, en una petita derivació d'aquesta i que rep el nom d'Oræfajökull. L'ascensió va ser llarga i especialment complicada en la seva part final, on el fort desglaç que els islandesos han denotat durant els darrers anys queda ben palès en les enormes i nombroses esquerdes que dificulten una progressió ràpida i segura.

Tammateix també van assolir el cim de la caldera del volcà Askja, el Þorvaldstindur, de 1510 m, durant una sonada finestra de bon temps.

Finalment hi hagué un tercer intent de fer cim, en aquest cas al mític cim del Snæfellsjökull, a l'oest del país, que va haver de ser abandonat a conseqüència del mal temps islandès.

L'activitat va ser intensa i els del CAU van tenir moments també per a caminar per la colorida regió de Fjallabak, pel sorprenent llac Mývatn, per l'espectacular Geysir i Gullfoss, per les costes de sorra negra de Vík i per la Península de Snæfellness, igualment per la capital Reykjavík i la "capital del nord", Akureyri.

(continua a la pàgina següent)

Descripció, observacions, comentaris:

Responent a *Com definiríes Islàndia, el vostre viatge?* els expedicionaris diuen:

- "Ísland té una natura feréstega, indòmita, que es deixa sentir a tot arreu on vas. En moltes zones tens la sensació que se t'enfonsarà el peu i en sortirà un buf de vapor! Hi ha grans contrastos: pots estar sobre la glacera més gran d'Europa i al mateix temps estar veient el mar al teu davant. També sobten els contrastos socioeconòmics, com que tot sigui caríssim comparat amb casa nostra i que, tot i tenir un gran poder adquisitiu, els islandesos tinguin, en general, poca varietat: pocs aliments i poques marques diferents on escollir per menjar, pocs mitjans de transport públic per agafar, etc. El viatge em va permetre provar el cicloturisme, i saber una mica millor on són els meus límits físics i psíquics. També ara aprecio més un bon pa amb tomàquet, una amanida o un simple got de cola-cao... Aquesta aventura també em deixa molts records, de paisatges increïbles a la retina i de sensacions i moments especials. Crec que ni en Gerard ni jo mai oblidarem la nit que vam passar aguantant la tenda des de dins per evitar que una tempesta de vent la trenqués per totes bandes... "
- diu en Roger.

- "Islàndia és una terra especialment salvatge i plena de contrast, com a mi m'agrada. En un sol dia pots arribar a passar fortíssimes ràfagues de vent, fred, nevades i tempestes com tenir una esplèndia llum, calor i calma. Mai oblidaré la bellesa de l'infinit blanc de la glacera i la por que em va fer deixar de veure-la pels aquells núvols. Fer el viatge en bici ha estat una experiència increïble, un nou concepte de viatjar per a mi, que em va permetre sentir-me molt lliure, malgrat en molts casos la impotència i la raó se'm barrejaven. Recordo un dia a la península d'Snæfellness que el fort vent en contra em feia plorar de valent... vaig tardar molta estona en ser conscient que aquelles llàgrimes no només les provocava el vent.

Una definició que m'agrada molt per Islàndia és que allà el que és verd és molt verd, el que és blanc és molt blanc, el que és negre molt negre, i el blau, molt blau. I si amb alguna cosa m'hagués de quedar... seria el seu cel" – explica en Gerard.

L'expedició ha estat fortament documentada, aconseguint una gran varietat de cartografia i bibliografia, i el més preciat pels viatgers, una gran col·lecció de material fotogràfic en diapositives d'alta qualitat i en imatges digitals.